

U IME CRNE GORE

Viši sud u Bijelom Polju, kao prvostepeni krivični u Specijalizovanom odjeljenju za organizovani kriminal, korupciju, terorizam i ratne zločine u vijeću sastavljenom od sudije Šefkije Dješevića kao predsjednika vijeća, stalnih sudija Konatar Draga i Varagić Jokana, kao članova vijeća, uz učešće namještenika suda Rade Smolović kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog Joksimović Radoša iz Berana, zbog krivičnog djela primanje mita iz čl.423.st.1. Krivičnog zakonika CG (KZ), po optužnici Vrhovnog državnog tužilaštva - Odjeljenja za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina Kts.br.22/09 od 03.06.2009 godine, nakon održanog usmenog i javnog pretresa u prisustvu zamjenika Specijalnog tužioca Milosava Veličkovića, optuženog Joksimović Radoša i njegovog branioca Djalović Jelene advokata iz Bijelog Polja i punomoćnika oštećenog Aleksandra Al-Amassija advokata Kljajević Arsenija iz Bijelog Polja, donio je dana 20.04.2011 godine i javno objavio dana 21.04.2011 godine

P R E S U D A

Optuženi Joksimović Radoš, JMBG 2612972270116, od oca Danila i majke Mirjane, rođene Kovačević, rođen 26.12.1972 godine u Peći-Kosovo, sa prebivalištem u Beranama naselje Pešca, državljanin CG, viši saradnik, vodja smjene u Carinskoj Ispostavi Rožaje, neoženjen, završio Višu upravnu školu, vojsku služio 1993 godine u Mostaru, srednjeg imovnog stanja, neosudjivan, nalazio se u pritvoru od 11.05. do 20.06.2009 godine.

Na osnovu odredbe čl.373 tač.2. Zkp-a

OSLOBADJA SE OD OPTUŽBE

Da je:

Dana, 11.05.2009 godine, oko 04,30 h. kao službeno lice – carinik CI u Rožajama, na graničnom prelazu u mjestu «Dračenovac», opština Rožaje, na ulazu iz Srbije u Crnu Goru, zahtijevao da primi poklon da ne izvrši službenu radnju koju je morao izvršiti u okviru svog službenog ovlašćenja, na način što je, nakon što je Ralević Goran – policajac Uprave policije – Ispostave u Rožajama, zaustavio vozilo kombi marke «Folsfagen» reg. br. ZA 720-89, kojim je upravljao Aleksandar Al Amassi iz Zaječara, na putu ka Beranama, i nakon što je okrivljeni ustanovio da u vozilu ima 1.076 slika rađenih na medijapanu gipsom raznih dimenzija 10x30, 20x15, 30x40 cm. kao i polovne stvari, a što je imao namjeru da preveze do Budve, te da mu ne bi pisao prijavu za carinski prekršaj i krivičnu prijavu za krivično djelo od istog zahtijevao da mu da 500,00 €, da ga pusti da prođe preko grančnog prelaza i stvari preveze do Budve, gdje je imao namjeru da slike prodaje, i tako ne izvrši službenu radnju koju je morao izvršiti, a koji novac mu oštećeni nije dao,

- čime bi izvršio krivično djelo primanje mita iz čl. 423 st. 1 Krivičnog zakonika,

Jer nije dokazano da je učinio krivično djelo za koje je optužen.

Troškovi krivičnog postupka padaju na teret Budžetskih sredstava.

Imovinsko-pravnog zahtjeva nije bilo.

O b r a z l o ž e n j e

Vrhovno državno tužilaštvo- Odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina, optužnicom Kts.br.22/09 od 03.06.2009 godine, optužilo je Joksimović Radoša, iz Berana, za krivično djelo primanje mita iz čl.423.st.1. Kz.

Pri podnesenoj optužnici je sve do kraja krivičnog postupka u svemu ostao i zamjenik Specijalnog tužioca Milosav Veličković, koji je u završnoj riječi istakao da je u toku dokaznog postupka, u prvom redu iskaza oštećenog Aleksandra Al-Amassija i zapisnika o prepoznavanju lica Uprave policije-Ispostave Rožaje, nesporno utvrđeno da je optuženi Joksimović Radoš, kao carinik na graničnom prelazu "Dračenovac" dana 11.05.2009 godine, od oštećenog tražio 500,00 € kako bi ga pustio da predje preko granice sa pronadjenom robom bez podnošenja carinske prijave, te da je samim tim izvršio krivično djelo primanje mita iz čl.423.st.1. Kz, koje mu je stavljeno na teret, pa je predložio sudu da istog oglasi krivim za navedeno krivično djelo i kazni ga po zakonu.

Takodje predložio je sudu da sud ne prihvati naknadno dostavljenu izjavu oštećenog koju je dao kod istražnog sudije Višeg suda u Zaječaru jer je usmjerena u cilju spasa krivične odgovornosti optuženog već da prihvati izjavu koju je oštećeni dao u toku istrage i koja odgovara pravom činjeničnom stanju.

Punomoćnik oštećenog Aleksandra Al-Amassija advokat Kljajević Arsenije iz Bijelog Polja je u završnoj riječi izjavio da se oštećeni ne pridružuje krivičnom gonjenju protiv optuženog i ne postavlja imovinsko -pravni zahtjev prema optuženom.

Optuženi Joksimović Radoš u svojoj odbrani ne priznaje izvršenje krivičnog djela niti krivicu. U svojoj odbrani koju je iznio prilikom saslušanja kod ovlašćenih policijskih službenika PJ Berane je tvrdio da je prijava oštećenog u vezi njegovog navodnog traženja novca u iznosu od 500,00 € od oštećenog, na graničnom prelazu "Dračenovac" lažna. Brani se da je dana 11.05.2009 godine oko 04,30 časova iz pravca Srbije na granični prelaz "Dračenovac" pristupilo kombi vozilo reg oznake ZA 720-89 kojim je upračvao Aleksandra AL-Amassi. Da je to vozilokontrolisao njegov kolega Šaljić Sahit a on se nalazio u carinskoj kancelariji gdje se nalzi carinska oprema za potrebe službe. Da ga je kolega Šaljić pozvao u vezi problema koji je imao pa je prišao kombi vozilo koje se nalazilo parkirano na carinskoj liniji gdje su se nalazili iznesene polovne stvari. Da je pitao "O čemu se radi" a kolega mu rekao da ima neprijavljene robe, zbog toga je prišao kombi vozilu i pregledao njegovu unutrašnjost. U tom trenutku su se pored kombija nalazili Šaljić Sahit i policijski službenik Celić Ivica. Da je on vidio u unutrašnjost kombija ispod siceva nasložene slike koje su bile sakrivene pa je pozva kolegu Šaljića i vozača kombija, ovdje oštećenog u kancelariju gdje mu je oštećeni na njegovo pitanje za robu rekao "Da ima slike koje sam izradjuje" . Da je oštećenom saopštio da je naprvio carinski prekršaj poštonije prajavio robu carinskim službenicima i da će protiv njega biti pokretnut carinski postupak a roba će biti privremeno oduzeta do okončanja prekršajnog postupka te da

doveze kombi pred carinski depo u koje ostavljaju oduzetu robu, što je oštećeni i učinio. Nakon izvršenog istovara i brojanja oduzete robe, izvršili su procjenu njene vrijednosti i utvrdili da ona iznosi oko 8.510,00 € jer se radilo o 492 veće i 500 manjih slika gdje su veće procijenjene na po 10 € a manje na po 5 € po komadu. Da je vrijednost robe prelazila vrijednost prevoznog sredstva i stoga saopštio oštećenom da će mu biti oduzeto i vozilo. Na ove riječi oštećeni je bumo i ljutito reagovao govoreći "Zapamtćete vi mene, neće se na ovome završiti, sve je to politika". Dalje navodi da se obratio koleginići Fatić Sladjani i rekao joj da pripremi zapisnik o carinskom prekršaju, potvrdu o oduzimanju robe izjavu, što je ona i uradila a nakon toga su pristupili sačinjavanju carinskog zapisnika, tako što je koleginića Fatić pisala a on diktirao u zapisniku. Na zapisniku o carinskom prekršaju oštećeni je dao primjedbe na rad carinskih organa, za koje je kazao da će ih iznijeti pred nadležnim organima i kod sudije za prekršaje kako je konstatovano na zapisniku. Oštećeni je odbio da da izjavu bez prisustva advokata s tim da su za sve to vrijeme bili prisutni Sladjana Fatić i Šaljić Sahit a povremeno u prostoriju ulazio policajac Ivica Celić kao i drugi policajci. Da je zatim potvrdu o oduzetim predmetima uručio lično oštećenom a nakon čega je kod njih došao vodja smjene granične policije Ralević Goran i zahtijevao damu se ovo lice preda kako bi ga krivično procesuirao, jer je već bio obavijestio svoje pretpostavljene o učinejnom carinskom prekršaju i oduzetoj robi. Da je nakon svih završnih radnji kontaktirao šefa Šeća Kalača obavijestivši ga o pojedinostima a šef Kalač mu rekao da se roba prebaci u kombi vozilo i preda Carinskom terminalu u Rožajama kako je i učinjeno. O svemu je upoznat i upravnik carine Vesko Drobnjak. Optuženi negira da je od oštećenog tražio bilo kakav novac niti je razgovarao sa njim vezano za plaćanje PDV niti je između njega i oštećenog koji se nalazio u vozilu vođen bilo kakav razgovor da bi traži novac od oštećenog ili pričali na neku drugu temu.

Kod istražnog sudije ovoga suda optuženi je ponovio ranije datu odbranu dodajući da je kao carinik tada radio 5 godina od čega 2 godine na graničnom prelazu Dračenovac. Kritične prilike radio je u smjeni od 20,00 do 08,00 h i to kao vodja smjene zajedno sa Šaljić Sahitom i Fatić Sladjanom s tim što mu je kolega Šaljić objasnio da je našao sakrivenu robu i to manje i veće slike radjene na medijapanu sa gipsom koje su se nalazile ispod sjedišta a da je to lice u vozilu kombi prijavilo samo polvne stvari na carini a nije prijavio slike i skulpture. Da je to lice kazalo da je sa robom pošlo za Budvu a kada mu je saopšteno da je učinio carinski prekršaj to lice je zahtijevalo da mu se dozvoli dase vrati sa robom za Srbiju ali mu nije omogućeno. Tvrdi u svojoj odbrani da je pravljenje zapisnika trajalo oko pola sata i da oštećenom nije mogla biti nyplaćena carina jer je zatečen u vršenju prekršaja i nije imao prateću dokumentaciju s tim što je optuženi u saznanju da je protiv oštećenog podnijeta krivična prijava za krijumčarenje i prijava za carinski prekršaj.

Na glavnom pretresu u ranije vodjenom postupku kod ovoga suda i dana 20.04.2011 godine optuženi je ponovio ranije datu odbranu kod ovlašćenih policijskih službenika i istražnog sudije ovog suda dodajući kako je oštećeni "iskonstruisao" cijeli događaj a zbog toga što mu je oduzeta roba na graničnom prelazu "Dračenovac" i što je protiv istog napisana prijava za carinski prekršaj i prijava za izvršeno krivično djelo jer je on protiv oštećenog napisao prijavu za carinski prekršaj izdao mu potvrdu o oduzimanju robe i od istog uzeo izjavu nakon čega je oštećen predat policijskim organima na dalju nadležnost. Da je tom prilikom oštećenom saopštio da će mu biti podnijeta prekršajna prijava s tim što je kritične noći radio kao vodja carinske smjene a njegov posao je da organizuje rad i po otkrivanjunekog protivpranog ponašanja u vezi sa carinom sačini zapisnik o carinskom prekršaju i proslijedi ga svom šefu a ukoliko ima elemenata za krivično gonjenje taj zapisnik dostavlja i policiji. Da je u konkretnom slučaju vrijednost robe komisijski utvrđena i to od njega i kolege Šaljić Sahita a na osnovu istovjetnosti

19.05.2009 godine te zapisnika sa g.pretresa od 18.06.2009 godine u predmetu Ks.br.11/09 i sa g.pretresa od 10.05.2010 godine u predmetu Ks.br.8/10-09.

Sud je odbio predlog zastupnika optužnice da se neposredno sasluša oštećeni Aleksandar Al-Amassi s obzirom da je uz saglasnost stranaka na osnovu čl.356.st.1.tač.3. Zkp-a, pročitao iskaz oštećenog dat pred Višim sudom u Zaječaru kao zamolbenim sudom a za takvu odluku sud ima u vidu da se radi o oštećenom, licu koji je hronični bolesnik-teški dijabetičar, prima insulin i da ide na dijalizu te se radi o stranom državljaninu gdje je njegov dolazak pred ovim sudom skoro nemoguć.

Nakon završenog g. pretresa i izvedenih dokaza tokom pretresa ovaj sud je nesporno utvrdio kako na osnovu odbrane optuženog Joksimovića tako i na osnovu izvedenih dokaza da je optuženi Joksimović u noći između 10.05.2009 i 11.05.2009 godine na graničnom prelazu "Dračenovac" obavlja redovnu dužnost vodje carinske smjene u kojoj su pored njega bili još i kolega Šaljić Sahit i koleginica Fatić Sladjana. Da je nesporno utvrđeno da je istog dana u ranim jutarnjim satima oko 04,30 h na ovaj granični prelaz sa svojim kombi vozilom marke "Wolswagen" reg oznajke ZA 720-89 iz pcvca R.Srbije došao oštećeni Aleksandar-Al-Amassi gdje je na osnovu zapisnika o carinskom prekršaju od 11.05.2009 godine i potvrde Uprave Carina -CI Dračenovac br.141/12 br.D878/2 od 11.05.2009 godine utvrđeno da je zbog učinjenog carinskog prekršaja od strane oštećenog, oštećenom oduzeto ukupno 1076 slika radjeni na medijapanu gipsom raznih dimenzija kao i PMV navedene marke -kombi, dok je na osnovu rješenja Osnovnog suda u Rožajama Kv.br.43/09 od 28.05.2009 godine utvrđeno da je ODT u Rožajama u predmetnom slučaju protiv oštećenog tom sudu podnijelo optužnicu Kt.br.96/09 od 12.05.2009 godine zbog krivičnog djela krijumčarenje iz čl.265.st.1. Kz CG i da su spisi ovog predmeta Osnovnom sudu u Rožajama K.br.99/09 ustupljeni nadležnom organu R. Srbije radi krivičnog gonjenja i sudjenja.

Optuženi Joksimović Radoš ne priznaje izvršenje krivičnog djela koje mu se stavlja na teret i negira da je prilikom carinskog pregleda kombi vozila oštećenog i pronalaska u vozilu oštećenog 1.076 komada slika radjenih gipsom na medijapanu od oštećenog zahtijevao 500 € kako bi ga pustio da prodje sa ovom robom u CG bez podnošenja carinske prijave, zbog čega je u toku ovog postupka bila sporna ova činjenica pa ju je kao takvu i trebalo dokazati, imajući u vidu da je optužba u tom pogledu jasna i njeno stanovište je da je optuženi Joksimović dana 11.05.2009 godine oko 04,30 h kao službeno lice-carinik Ispostave Rožaje, na graničnom prelazu "Dračenovac" od oštećenog zahtijevao 500€ kako bi ga pustio da udje u CG sa robom koju nije prijavio bez podnošenja carinske prijave te da je izvršio krivično djelo primanje mita iz čl.423.st.1.Kz CG.

Medjutim, izvedeni dokazi tokom vodjenog postupka protiv optuženog nijesu potvrdili navode optužbe u tom dijelu a samim time ubijedili ovaj sud u krivicu optuženog za navedeno krivično djelo.

Naime, uporednom analizom odbrane optuženog i ocjenom izvedenih dokaza ovaj sud je našao da ni jedan od izvedenih dokaza pa čak ni izjave oštećenog Al-Amassija nijesu mogle potkrijepiti navode optuženog u tom dijelu gdje bi od strane suda moglo da se zaključi na nesumnjiv način da je optuženi Joksimović izvršio krivično djelo za koje je optužen.

Oštećeni Aleksandra Al-Amassi je u svom iskazu koji je dao u vezi sa ovim slučajem u istražnom postupku svoj iskaz učinio nejasnim, nelogičnim i kontradiktornim

da ga sud kao takvog nije ni mogao prihvatiti kao valjan i nesumnjiv dokaz. Naime, izjašnjavajući se o predmetnom lučaju kao i okolnostima koje su mu prethodile i slijedile oštećeni Al-Amassi je u svojoj izjavi koju je dao pred istražnim sudijom Višeg suda u Bijelom Polju u predmetu Kris br.11/09 od 11.05.2009 godine istakao da je dana 11.05.2009 godine sa kombi vozilom marke "Wolsvagen" reg oznake ZA 720-89 iz Srbije pošao za CG tačnije u Budvu radi prodaje lično radjenih slika gipsom na medijapanu. Da je sa nim u vozilu bila i prijateljica njegove supruge Firković Jadranka a osim pomenutih slika je u vozilu imaoneke polovne stvari: televizor, dva stola za sklapanje, usisivač, peglu i toster. Istakao je da su navedene slike njegov lični rad za koji rad je imao odobrenje od strane pravoslavne crkve poštoje od prodaje ovih slika jedan dionovca odnjihove prodaje trebao dati crkvi ali da za ove slikenije imao nikakve dokumentacije niti je zbnao da je za iste potrebnabilo kakva dokumentacija. Na granični punkt "Dračenovac" je došao negdje oko 04,30 h te pošto mu je naplaćena na ovom punktu Eko taksa na zahtjev policajca koji s enalazio u policijskoj kućici je istom predao lična dokumenta kao i dokumenta za vozilo i nakon pregleda policajac mu kazao da pomjeri vozilo u stranu što je učinio. Da su odmah došli do vozila jedan policajac i jedan carinik gdje na zahtjev policajca otvorio zadnja vrata od kombija da bi ga carinik pitao št aima da prijavi za carinu. Kazao mu je da u vozilu ima neke lične polovne stvari a kakoje primiejtio u vozilu kесе pitaoje šta s enalazi u kesama, odgovorio mu da su tonejgove slike sa satnim mehanizmom gdje iz jedne od kesa izvadio jedan sat i pokazao im ga gdje su se policajac i carinik oduševili ovom satom pa ga je plicajac pitao koliko isti košta kazao mu da ga prodaje po cijeni po 5 € ali da će mupokloniti jedan a policajac ga pitao dali može da da još jedan za kolegu carinika te on obojici dao po jedan sat. Da mu je i plicajac koji s enalzio u policijskoj kućici tražio jedan sat pa je i njemu poklonio sat a kako su se u policijskoj kućinalazio još jedan policajac i on mu tražio na poklon sat to je i njemu dao sat. Dalje je istakao kada se nakon toga vratio do svog kombi vozila pored istog nije bilo policajca i carinika koji su gakontrolisali pa je zatvorio zadnja vrata vozila i nakon što mu ej policajac koji senalzi u policijskoj kućici vratio dokumenat ušao u vozilo namjeravajući dalje da nastavi put ali neko sa strane zalupao u staklo, okrenuo se i vidio da to lupa carinik koji mu je prethodno kontrolisao vozilo. Isti je zahtijevao od njega da stane i da mu pokaže šta ima u kartonskoj kutiju u unutrašnjosti vozila koju je primijetio pa je ponovo izašao iz vozila, iz vozila izvadio kutiju kroz vrata sa bočne strane gdje je u tom momentu iz jednih od kućica na graničnom punktu izašao drugi carinik i kada je iz paketa izvadio dvije slike iste unio u ovu kućicu jer je shvatio da je te slike uzeo radi uzorka. Da su za njim u kućici ušli i drugi carinik i visoki policajac koji mu je prije toga vršio kontrolu vozila pa posle 10-15 min iz kućice izašao policajac i pozvao ga da udje u kućicu što je i učinio. Oštećeni dalje navodi da je u kućici zatekao oba carinika s tim što je visočiji od njih kada ga je ukupno ima slika i dali za njhima papire a nakon što mu je objasnio da su to njegove slike i namjerava da ih proda u Budvi, carinik mu je kazao da postoje dva rješenja ovog problema ali pošto nije ima papire za slike kazao mu je da je druga solucija da im da da podijele 500 € i da svi zbog toga budu zadovoljni. Da im je rekao da slike ne vrijede da im za njih da 500 € nakon čega mu je ovaj carinik kazao da čemu iste oduzeti i u kućicu ulazi policajac i carinik mijenja razgovor koji je do tada vodio sa njim "Zar ti to meni nudiš mito da li znaš koje su posledice toga". Da mu je nakon toga carinik drsko kazao da izadje iz kućice i pokazao na jednu reklamu od špedicije da tam parkira kombi a nakon parkiranja kiombija do nejga su došla oba carinika i to carinik što mu je tražio mito je otključao vrata od objekta i vratio se u carinarnicu dok je drugi carinik bi sanjimepar minuta i onje istovario slike iz vozila a zatim se nakon par minuta vratio carinik koji mu je tražio mito noseći u rucikesu sa satovima koje je oštećeni pretopdno pokloni navedenim licima i ovu kesu ostavio na suprotnu stran od slika koje je istovario iz kombija govoreći mu da otjera kombina parkin prostor u blizini vage za mjerenje. Ističe da je Firković Jadranka prijateljica njegove žene za svo vrijeme sjedjela u kombi vozilu nezna šta je za svo

vrijeme od sveg atoga čula ili vidjela ali da je poslije par minuta carinik koji mu je tražio mito da ga je pozvao u carinarnicu gdje je ovaj carinik diktirao zapisnik jednoj gospodji koji je ona ručno pisala a nije bila u uniformi već u civilnoj odjeći. Da je tokom diktiranja zapisnika carinik od njega tražio da napiše i potpiše izjavu što je on odbio bez prisustva advokata ili nekog drugog službenog lica pa je potpisao u izjavi da istu neće da da bez navedenih lica. Zbog njegovog odbijanja da napiše izjavu carinik je praktično pobjesnio govoreći mu da će mu napraviti da vrijednost oduzetih slika bude veća nego inače već i daće mu oduzeti kombi vozilo. Kada je zapisnik sačinjen u isti je unio primjedbe i potpisao ga a poslije toga su na ovaj prelaz došli policajci Ispostave Rožaje te ga priveli u zgradu Ispostave u Rožajama, oštećeni je istakao da mu je 500 € tražio carinik kojeg je iz carinskih prostorija pozvao carinik koji je prvi vršio kontrolu njegovog vozila i da mu je tom prilikom kazao da će ga u tom slučaju pustiti da predje u CG u suprotnom oduzeće mu robu ali da mu niko osim njega više nije tražio novac niti bilo šta drugo.

Medjutim, za razliku od ovakve svoje izjave kojom je u svemu potvrdio navode optužnice u pogledu krivice i krivično pravne odgovornosti Joksimovića za krivično djelo koje mu je stavljeno na teret oštećeni Aleksandar je u svojoj izjavi koju je dao kod istražnog sudije Višeg suda u Zaječaru dana 22.10.2010 godine po zamolnici ovog suda Ks.br.8/10-09 od 03.06.2010 godine u predmetu Pom Ik.2-4/10 navedenog suda istakao a na osnovu toga ovaj sud utvrdio da je oštećeni dana 11.05.2009 godine bio na graničnom prelazu Dračenovac u opštini Rožaje i da je svojim kombijem išao ka carini da udje u CG iz Srbije i u kombiju prevezio 1.076 slika radjenih na medijapanu gipsom i neke druge stvari, lične garderobe potrebne za boravak u Budvi od 3-4 mjeseca jer je slike trebao da proda u Budvi po dozvoli Srpske pravoslavne crkve. Da mu je po dolasku na graničnom prelazu jedan policajac sa carinikom izvršio pregled vozila vidjeli su slike i interesovali se za iste jer do tada nijesu vidjeli tako nešto. Da je ostavio ličnu kartu prethodno a ovoj dvojici dao po jednu sliku pozvali ga iz kioska i pitali da li ima za njih pojedinu sliku pa im je odnio još dvije slike 30x40 cm i kada se vratio policajac i carinik su završili pregled vozila zatvorili vrata i mislio da može nakon što uzme ličnu kartu da nastavi dalje put pa je ušao u vozilo i pregledao lična dokumenta i kada mu je carinik koji je pregledao auto rekao da stane i ugasi motor radi pregleda kutije koja je bila preko slike i u kojoj su se nalazile skulpture minijature u obliku životinja. Dalje je utvrdjeni iz iskaza oštećenog da je ponovo otvorio vrata od kombija i carinik je počep da mu priča da oštećeni ima mnogo slika i da ne zna šta će sa njime pa su počeli da ga maltretiraju pa mu carinik i policajac rekli da sada nemože da ide dalje već mu prijetili da će pozvati šefa Joksimovića koga i bude iz carinske kuće. Da je zatim došao Joksimović sav bijesan i govori " Da vidimo ko je taj ko nas zajebava", da je osjećao nesigurnost i plašio se za svojhu ličnu sigurnost i sigurnost vozila jer je oštećeni šećerni bolesnik. Da je optuženi Joksimović pregledao sam vozilo kombi saopštio mu da ne može sam da udje u CG a kada ga je pitao dali može da se vrati u Srbiju da ne može zbog toga što nije prijavio robu za carinjenje kada je došao na granični prelaz te da mora da mu oduzmu slike, pa može da nastavi put za CG . Da je zatim istovarilo sve slike i otišao u kancelariju kao bi se sačinio zapisnik. Prilikom rješavanja zapisnika šef Joksimović je naveos stvari koje su većinom tačne navodeći danijeprijavio slike za carinjenje a oštećeni smatrao da je takav zapisnik netačan, odbio je da ga potpiše pa mu je Joksimović saopštio da pšoštoje oštećeni bezobrazan da će mu oduzeti i vozilo. Dalje, iz iskaza ovog oštećenog je utvrdjeno da je zbog ovoga kako je sam oštećen navodi "puka" te da više bnije znao šta je sve tom čovjeku rekao ali zna da ga je psovao id aje došlo doverbalnog duela te mu je bilo sve jedno šta će biti sa njime nakon čega su oštećenog povelili za Rožaje gdje su ga zadržali u pritvoru do 14 časova a bilo mu je sudjenje gdje je oslobođen nakon saslušanja. Da je poslije toga odvezen u Bijelo Polje gdje je saslušan i dao neku izjavu odprilike iste sadržine kao pri izjavi koj je dao kod nadležnog organa u Rožajama. Da mu

je policajcu Celiću saopštio da je oštećeni napravio carinski prekršaj zamolio ga je da ga pričuva dok o tome ne obavijesti vodju smjene koji se nalazio u carinskom depou od mjesta kontrole od 20-30 m što je u ovom slučaju i obavijestio vodju smjene Joksimović Radoša, vratio se do carinske linije a za njime došao i optuženi. Nakon što je upoznat sa predmetom kontrole optuženi je upitao oštećenog zašto nije prijavio robu, onda je izvršio pregled unutrašnjosti kombija svojim mobilnim telefonom slikao pronadvenu robu pa je nakon toga optuženi pozvao oštećenog i kolegu da dodju u carinsku kućicu gdje je oštećenom saopštio da je napravio carinski prekršaj, da mu se zbog toga roba oduzima do okončanja carinskog postupka. U ovoj kućici su se zadržali oko 20-30 sek pa su svi trojica zajedno izašli iz nje a optuženi rekao oštećenom da pomjeri svoje vozilo do carinskog depoa što je ovaj učinio te nakon što je otvorio vrata od carinskog depoa u istu su zajedno ušli optuženi kao i ovo službeno lice kako bi odredili mjesto na koje će se smjestiti oduzeta roba. Oštećeni je tom prilikom rekao da ima 492 manje i oko 500 većih slika pa dok je oštećeni izbacivao slike iz kombija u carinski depo optuženi kao i Ralević Goran su se nalazili u ovom depou gdje je povremeno dolazio policajac Celić Ivica kao i drugi policajci. Oštećeni je istovario sve slike i utvrđen njihov konačan broj a radilo se od 1076 slika kako je to konstatovano u potvrdi njihovom oduzimanju gdje je izvršena procjena tih slika u iznosu od 8.510.00 € da bi optuženi rekao oštećenom daj epohinio carinski prekršaj i da će mu zbog toga biti oduzete slike i vozilo, kojom prilikom je oštećeni negodovao i rekao da je sve to politika i da će ga zapamtiti. Nakon toga je naloženo oštećenom da kombi vozilo odveze do carinske linije što je uradio pa su posle toga njih trojica ušli u carinsku prostoriju gdje su zatekli Fatić Sladjanu koja je pripremila djelovodnik na zahtjev optuženog zatim zahtjev za carinski prekršaj i potvrdu o privremenom oduzimanju robe od istog gdje je Fatić po diktatu optuženog sačinila zapisnik. Prilikom sastavljanja ovog zapisnika u carinsku prostoriju su povremeno ulazili policajci i za svo vrijeme vrata od prostorije su bila otvorena a nakon što je sastavljen zapisnik optuženi je upitan od oštećenog da svojeručno napiše izjavu o ovom slučaju što je odbio govoreći da ne želi da da izjavu bez prisustva advokata ili nekog drugog službenog lica. Na kraju svjedok Šaljić Sahit je ponovo na g.pretresu od 20.04.2011 godine istakao da optuženi ni jednog momenta nije ostao sam sa oštećenim te da ni u jednom momentu optuženi nije tražio od oštećenog bilo kakvu vrstu poklona da nebi izvršio kakvu radnju koju je trebao da izvrši. Da se oštećeni ponašao dosta pribrano i smireno za vrijeme dok mu je saopšteno da će mu se oduzeti sve slike i roba koja mu se nalazi u autu zbog učinjenog carinskog prekršaja, ali kada mu je saopšteno da će mu se oduzeti predmetno vozilo kojim je upravljao da je onda oštećeni reagovao i drsko se ponašao kako je to naprijed utvrđeno iz iskaza ovog svjedoka.

Konačno , navodi javne optužbe u pogledu krivice optuženog za krivično djelo koje mu je stvaljeno na teret nijesu mogli potvrditi ni svjedoci Celić Ivica, Ralević Goran, Demić Senad i Marsenić Slavko saglasno istakavši da su kao pripadnici Ekspoziture granične policije na graničnom prelazu Dračenovac čitav ovaj događaj posmatrali od početka i vidjeli da za svo to vrijeme optuženi i svjedok Šaljić Sahit bili zajedno kako prilikom kontrole kombi vozila oštećenog tako i prilikom preduzimanja službenih radnji u prostorijama carinske službe te da samim tim optuženi nije mogao od oštećenog zahtijevati novac kako bi ga propustio preko graničnog prelaza bez podnošenja carinske prijave. Pri tom su čitav ovaj događaj pratili sa naročitom oprežnošću jer ih je na to dodatno obavezivala konkretna situacija prolaska neprijavljene robe od strane carinskog službenika u vozilu oštećenog, pa i pored toga nijesu ni vidjeli ni čuli da je optuženi Radoš tom prilikom od strane oštećenog zahtijevao novac kako bi ga pustio da prodje preko graničnog prelaza. Navedeni svjedoci su se izjasnili o predmetnom slučaju kao i okolnostima koje su istom prethodile pa su saglasno istakli da su dana kada se desio ovaj slučaj na navedenom graničnom prelazu radili u istoj smjeni gdje oko 04,30 h na

granični punkt iz pravca R. Srbije naišlo kombi vozilo Zaječarskih registraskih oznaka. Da je svjedok Ralević Goran koji je bio vodja smjene i koji se u vrijeme nailaska vozila nalazio u policijskoj kućici izvršio pregled dokumenata koje mu je predočio vozač ovog vozila gdje je isti na njegov zahtjev pomjerio na carinskoj liniji na kojoj se nalazio Šaljić. Svjedoci Cemić, Demić i Marsenić su se za to vrijeme nalazili na prostor ispred policijske kućice s tim što je Celić radio na izlaznoj liniji i nalazio se na platou ispred ove kućice odatle su jasno vidjeli kada je vozač ovog vozila na zahtjev carinika Šaljića iz vozila počeo vaditi neke stvari nakon čega je Šaljić pošao do carinske prostorije u kojoj se nalazio optuženi koji je te noći bio vodja smjene odakle su se njih dvojica zajedno vratili do vozila. Pošto je optuženi mob tele fotografisao unutrašnjost vozila u kojem su se nalazile slike on i Šaljić su naredili vozaču da vozilo vrati do carinskog depoa u kojem se lageruje carinska roba pa nakon što su u ovaj magacin unešene pronađene slike sva trojica su pošla do carinske prostorije gdje se nalazila carinik Fatić Sladjana. Ovi svjedoci su naveli dalje da je u svakom slučaju pokušaj prenosa skrivene robe preko granične linije pa je u konkretnom slučaju, njihova obaveza kao pripadnika granične policije bila veća, zbog čega su pažljivo pratili predmetnu kontrolu kombi vozila oštećenog, te im je otuda i poznato da se optuženi ni u jednom momentu ove kontrole nije odvajao od kolege Šaljić Sahita a što je to potvrđeno iskazom svjedoka Šaljića. Iz iskaza ovih svjedoka je utvrđeno da je pored njih čitav ovaj slučaj posmatralo još lice koji rade na graničnom prelazu kao špediteri i naplatioci eko takse te bi u slučaju da se tako nešto stvarno dogodilo neko od njih sigurno bi vidio i čuo da je optuženi od oštećenog zahtijevao novac kako je to bliže navedeno u predmetnoj optužbi. Svjedok Celić Ivica je dalje istakao da je nakon ulaska u carinsku prostoriju optuženog, svjedoka Šaljića i oštećenog, primijetio jer je pratio nastalu situaciju i da se tada sa njima u ovoj prostoriji nalazila i carinik Fatić Sladjana koja je unosila određene podatke u neke formulare dok je svjedok Ralević istakao da je radi sačinjavanja službene zabilješke povodom ovog slučaja u jednom trenutku i sam ušao u carinsku prostoriju jer njihov štampač nije radio te da tom prilikom nije čuo nikakve prijetnje ali da je kasnije saznao da je oštećeni govorio nešto u smislu "Kad ste vi mene ovako rebnuli, ja ću rebnuti vas i da ću ispričati advokatu i što jeste i što nije".

Takodje, sud ima u vidu i iskaz svjedoka Fatić Sladjane koja je potvrdila da ona nije izlazila iz kancelarije s tim što je prvi put optuženi saopštio oštećenom da se nalazi u carinskom prekršaju a drugi put da će mu biti napisana prijava zbog carinskog prekršaja i da je susret između optuženog i oštećenog bio veoma kratak u kancelariji gdje ona radi u oba slučaja tako da oštećeni ništa nije govorio o tome da mu je optuženi tražio mito. Takodje je utvrđeno iz iskaza ove svjedokinje da je po diktatu optuženog sačinila zapisnik i carinsku prijavu i iste zavela u carinski djelovodnik te tom prilikom oštećeni nije progovarao, negodovao ili protestovao niti je bilo ko od prisutnih od oštećenog tražio novac. Isto tako iskaz svjedoka Vešović Milutina u dijelu da je kao službenik špeditera "Zetatrans" kritične prilike pomagao optuženom i svjedoku Šaljiću da u carinski magacin unesu slike koje su pronašli u vozilu oštećenog je jasan i ubjedljiv jer je iz njegovog iskaza utvrđeno da je tom prilikom oštećeni rekao "Najeli ste me dobro, neće se na ovome završiti" a koje riječi je ovaj svjedok je shvatio kao prijetnju. Iskazi ovih svjedoka u sveukupnosti sa ostalim iskazima salušanih svjedoka i nespornim činjenicama utvrđenim na osnovu izvedenih dokaza i to: potvrda Uprave Carina-Carinarnica Bijelo Polje-Ci Dračenovac br D 878/2 od 11.05.2009 i zapisnika o carinskom prekršaju iste carinske Ispostave od 11.05.2009 godine da je od oštećenog zbog učinjenog carinskog prekršaja istog dana oduzeto 1.076 gipsenih slika i rješenja Osnovnog suda u Rožajama Kv.br.43/09 od 28.05.2009 godi da je protiv oštećenog zbog istog slučaja od strane ODT iz Rožaja podnesena optužnica Kt.br.96/09 od 12.05.2009 godine zbog krivičnog djela

krijumčarenje iz čl.256.st.1. Kz, navodi javne optužbe u pogledu krivice optuženog za krivično djelo koje mu je stavljeno na teret čine neosnovanim i nedokazanim.

Imajući u vidu prednje iznijeto i izvedene dokaze, ovaj sud nalazi da ni jedan od izvedenih dokaza nije potvrdio navode javne optužbe da je optuženi kritičnog dana izvršio predmetno krivično djelo za koje je optužen, a na način, mjesto i vrijeme kako je to bliže navedeno u izreci presude. Pošto navodi javne optužbe u pogledu krivice optuženog za navedeno krivično djelo nijesu sa sigurnošću potvrđeni kao što je navedeno ni nejasnim,protivurječnim i nesigurnim iskazom oštećenog koji je dao u toku istrage kod ovoga suda i na kojem iskazu je ustvari zasnovana optužba protiv optuženog, imajući u vidu iskaz oštećenog koji je dao kod istražnog sudije Višeg suda u Zaječaru dana 22.10.2010 godine i kome je poklonio vjeru a ne iskazu koji je dao kod istražnog sudije ovog suda u predmetu Kris.br.11/09 od 11.05.2009 godine. Samim time je jasno da sud zbog svega izloženog nije mogao oglasiti krivim optuženog Radoša za krivično djelo koje mu je javnom optužbom stavljeno na teret.

Ovaj sud je izvršio svestranu i pažljivu analizu iskaza oštećenog Aleksandra Al-amassija datog u prethodnom postupku kod istražnog sudije ovog suda u predmetu Kris.br.11/09 od 11.05.2009 godine i dovodjenjem ovog iskaza u vezu sa svim ostalim izvedenim dokazima kao i sa iskazom oštećenog koji je dao pred istražnim sudijom Višeg suda u Zaječaru, kao zamolbenog suda dana 22.10.2010 godine i na nesumnjiv način zaključio da je iskaz oštećenog koji je dao kod istražnog sudije ovog suda od 11.05.2010 godine sračunat sa ciljem da se takvim iskazom izdejstvuje povraćaj oduzete robe i kombi vozila od optuženog i da se ujedno osveti optuženom zbog njihovog oduzimanja i carinske prijave. Ovakav zaključak suda proizilazi iz odbrane optuženog i iskaza svjedoka Šaljić Sahita, Ralević Gorana i Vešović Milutina iz kojih se nesporno utvrđuje da je oštećeni nakon što mu je od strane optuženog saopšteno da će protiv njega biti podnešena carinska prijava i da će mu zbog carinskog prekršaja biti oduzete pronadjene slike i kombi vozilo, istom uputio riječi prijetnje koje su navedene u iskazima navedenih svjedoka. Isto tako, i na osnovu izvedenih pismenih dokaza se takodje nesporno utvrđuje da su od oštećenog zbog učinjenog carinskog prekršaja privremeno oduzete pronadjene slike i kombi vozilo i da je protiv oštećenog podnesena ne samo carinska već i krivična prijava, pa je samim tim imao razloga da lažno prijavi optuženog da je tražio mito. U prilog ovakvom zaključku suda ide izjava oštećenog koju je dao pred istražnim sudijom Višeg suda u Zaječaru od 22.10.2010 godine gdje je oštećeni na jasan način istakao da njemu kritičnog dana optuženi Joksimović nije tražio 500,00 € da nebi pisao prijavu za isti prekršaj i krivičnu prijavu za krivično djelo i da bi ga pustio da prodje. Ovo je oštećeni pravdao činjenicom da je tom prilikom bio u nekom rastrojstvu i kivan na ponašanje optuženog tim prije što oštećeni kao šećerni bolesnik nije primio cijeli dan insulin, stvari mu bile na graničnom prelazu jer je izjavu kod nadležnog organa u Rožajama i kod istražnog sudije ovog suda 11.05.2009 godine dao u stanju visokog šećera, pošto insulin nije primio u 7 ujutru i u 14 časova popodne, bio nervozan sa dozom straha kako za ličnu sigurnost tako i za oduzetu imovinu pa je i završio davanje iskaza kod istražnog sudije Višeg suda u Zaječaru sa konstatacijom da nije tačno da mu je optuženi kao šef carinika na prelazu "Dračenovac" prilikom ulaska u Crnu Goru tražio 500,00 € da ga pusti da prodje preko graničnog prelaza i stvari preveze do Budve, gdje je imao namjeru da slike prodaje.

Takodje, ovaj sud ima u vidu i medicinsku dokumentaciju koju je pročitao a odnosi se na ime oštećenog, koju je u cjelosti prihvatio jer joj nije bilo prigovora niti na bilo koji način mogla biti dovedena u pitanju i imajući u vidu i navode punomoćnika oštećenog kojem se u potpunosti potvrđuje sadžina med.dokumentacije o bolesti oštećenog od

šećera, koja je bliže navedena u nabrojane dokaze koje je sud izveo na ovom pretresu gdje se navodi da je oštećeni stacionirano liječen zbog neregulisanog dijabetisa jer je liječen od 04. do 05.11.2004 godine i od 03.do 10.03.2006 godine jer mu je i data terapija na koju je dobro reagovao što potkrepljuje njegov iskaz da je on bolesnik od šećerne bolesti u dužem periodu i da su tačni navodi njegovog iskaza kod Istražnog sudije Višeg suda u Zaječaru da je izjavu pred nadležnim organom u Rožajama odnosno kod istražnog sudije ovog suda od 11.05.2009 god dao u stanju visokog šećera jer nije primio insulin u 7 ujutru i u 14 časova popodne. Isto tako ovaj sud ima u vidu i činjenicu da je oštećeni kod istražnog sudije Višeg suda u Zaječaru izjavio da je on sa izjavom koju je dao kod nadležnog organa u Rožajama i kod istražnog sudije ovog suda od 11.05.2009 godine iznerviran kao težak šećeraš-dijabetičar oduzimanjem robe od strane optuženog, nije razmišljao o poslasticama ovakve svoje radnje i da mu je bio jedini cilj u tim trenucima da povрати oduzetu robu i kombi vozilo, pošto od toga izdržava svoju porodicu te da će se od ovakve njegove izjave neko uplašiti da će mu se vratiti oduzeta roba i kombi vozilo zbog nepromišljene izjave optuženi imao velikih problema pa iz tih razloga u potpunosti demantovao svoju ranije datu izjavu.

Takodje ovaj sud nalazi imajući u vidu iskaz oštećenog koji je dao pred istražnim sudijom Višeg suda u Zaječaru a cijeneći iskaze svjedoka Celić Ivica, Šaljić Sahita, Fatić Sladjane, Ralević Gorana, Vešović Milutina, Demić Senada i Marsenić Slavka a posebno iskaze svjedoka Šaljić Sahita , Fatić Sladjane i Ralević Gorana da ni u jednom momentu optužen i oštećeni nijesu ostajali sami već da čitavo vrijeme bilo prisutno dva ili tri lica sa njima niti je bilo ko pomenuo novac da bi to neko čuo, ovaj sud nalazi da oštećeni Al-Amassi nebi imao razloga da pred istražnim sudijom Višeg suda u Zaječaru govori drugačije u vezi slučaja koji se dogodio 11.05.2009 godine na graničnom prelazu u mjestu "Dračenovac" kod Rožaja, da nije tako i bilo jer je oštećeni prilikom saslušanja od 22.10.2010 godine saslušan u svom gradu i u svojoj državi Srbiji na sigurnom , da mu nije bilo nikakve bojazni ni straha za svoj život ili imovinu u vezi ovako date izjave, da kao čovjek teški bolesnik nebi imao razloga da ne kaže istinu u vezi ovog slučaja a rekao je pravu istinu pred istražnim sudijom u Zaječaru ,šta ga je konkretnom prilikom rukovodilo da da izjavu u Rožajama i pred istražnim sudijom ovog suda dana 11.05.2009 te sve što je rekao pred navedenim organom u Rožajama odnosno istražnim sudijom ovog suda dana 11.05.2009 godine da to nije tačno pošto negira svoju izjavu tim prije što je izjava oštećenog od 22.10.2010 godine tačna, iskrena, nedvosmisljena i koja oslikava pravo stanje stvari koje se dešavalo kritičnom prilikom na navedenom graničnom prelazu pa je i sud kao takvu prihvatio tim prije što je prije saslušanja i uzimanja izjave od strane istražnog sudije Višeg suda u Zaječaru svjedok prethodno opomenut od suda da je dužan da govori istinu i da ne smije ništa prećutati, opomenut da davanje lažnog iskaza predstavlja krivično djelo-davanje lažnog iskaza a bio takodje upućen da nije dužan da odgovara na pitanja koja bi ga izložila krivičnom gonjenju teškoj sramoti ili znatnoj materijalnoj šteti. Na ovaj način je potvrđena u cjelosti odbrana optuženog pa samim time i iskazi saslušanih svjedoka kojima je sud poklonio punu vjeru.

Sa iznijetih razloga ovaj sud nije povjerovao iskazu oštećenog i njegovoj izjavi koju je dao pred istražnim sudijom ovog suda u predmetu Kris.br.11/09 od 11.05.2009 godine već prihvatio izjavu koju je dao pred istražnim sudijom Višeg suda u Zaječaru dana 22.10.2010 godine u predmetu tog suda Pom.lk.2 -4/10, nalazeći da je takva izjava kod zamolbenog suda u Zaječaru tačna i da je sa njom oštećeni realno prikazao kako se odigrao kritični događaj dana 11.05.2009 godine na graničnom prelazu u mjestu "Dračenovac", opština Rožaje.

Sud je u cjelosti prihvatio iskaze salušanh svjedoka ocijenivši njihove iskaze kao jasne, logične, ubjedljive, medjusobno se prepliću i podudaraju i ničim nijesu dovedeni u sumnju jer su isti našli uporište u pismeno izvedenim dokazima a a zasnovani na ličnim zapažanjima kritičnom prilikom a ovo i potvrđeno i izjavom oštećenog koji je dao pred istražnim sudijom Višeg suda u Zaječaru a koji iskaz je prihvatio bezrezervno rukovodeći se motivima ponašanja oštećenog prilikom saslušanja kod nadležnog organa u Rožajama odnosno kod istražnog sudije ovog suda od 11.05.2009 godine. Bez obzira što oštećeni nije neposredno saslušan na g.pretresu kod ovog suda , ovaj sud nalazi da je iskaz oštećenog kojeg je dao pred istražnim sudijom Višeg suda u Zaječaru valjan dokaz jer oštećeni kao teški bolesnik od dijabetisa i koji prima dijalizu nije mogao doći radi neposrednog saslušanja a sve doveden u vezu sa navodima punomoćnika oštećenog da zbog bolesti oštećenog nemože pristupiti a pošto je oštećeni strani džavljanin to njegovo obezbjedjenje pred ovim sudom nije bilo moguće ni prinudnim putem. Stoga ovaj sud nije mogao prihvatiti iskaz oštećenog koji je dao u istražnom postupku i na kojem je Vrhovno državno tužilaštvo zasnovalo svoju optužnicu protiv optuženog za krivično djelo primanje mita iz čl.423.st.1 Kz jer je takav iskaz nejasan, neuvjerljiv i nelogičan, demantovan od strane samog oštećenog iskazom od 22.10.2010 godine kojeg je dao pred istražnim sudijom Višeg suda u Zaječaru a i suprotan svim izvedenim dokazima.

Stoga, ovaj sud nije mogao prihvatiti navode optužbe u pogledu krivice optuženog Radoša za krivično djelo za koje je optužen s obzirom da su navodi optužnice zasnovani samo na iskazu oštećenog kojeg je dao pred istražnim sudijom ovog suda od 11.05.2009 godine a taj iskaz , sam za sebe imajući u vidu naprijed izložene razloge nie mogao uvjeriti sud da je optuženi izvršio krivično djelo koje mu je javnom optužnicom stavljeno na teret.

Imajući u vidu izloženo proizilazi da navodi javne optužbe u pogledu krivice optuženog Jaksimović Radoša za krivično djelo koje mu je javnom otužbom stavljeno na teret ne samo da nijesu sa sigurnošću podkrijepljeni ni jednim izvedenim dokazima, već da su naprotiv negirani svim prihvaćenim dokazima, to je jasno da kod ovakvog stanja stvari sud optuženog nie mogao oglasiti krivim za krivično djelo koje mu je stavljeno na teret a odnosi se na dan 11.05.2009 godine kako je to bliže navedeno u izreci presude.

Prema tome, pošto izvedeni dokazi nijesu sa sigurnošću ubijedili sud da je optuženi izvršio krivično djelo primanje mita iz čl.423.st.1. Kz koje mu je javnom optužbom stavljeno na teret stoga ga je i sud za ovo krivično djelo i oslobodio od optužbe a na osnovu čl.373.tač.2. Zkp-a kako je odlučeno u izreci presude.

Na osnovu čl.230.st.1. Zkp-a odlučeno je da troškovi krivičnog postupka iz čl.226.st.2.tač.1 do 6 Zkp-a kao i nužni izdaci optuženog i nužni izdaci, nagrada njegovog branioca, padaju na teret budžetskih sredstava o čemu će sud odlučiti posebnim rješenjem nakon što branilac optuženog podnese opredijeljen zahtjev u tom dijelu.

Imovinsko-pravnog zahtjeva za naknadu štete nije bilo, pa o tome sud nije ni odlučivao.

Sa izloženog i iznijetih razloga odlučeno je kao u izreci ove psude.

VIŠI SUD U BIJELOM POLJU

Dana, 21.04.2011. godine.

Zapisničar,
Rada Smolović s.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA - SUDIJA
Šefkija Dješević s.r.

PRAVNA POUKA :

Protiv ove presude može se izjaviti žalba
Apelacionom sudu CG Podgorica u roku

od 15 dana od dana prijema a preko ovog suda.